

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2017. november hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T

a testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott neve** és társa ellen indított büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2017. március 9. napján kihirdetett 2.Bf.274/2016/10. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy **I. r. vádlott neve** I. r. vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összege 657.146,- (hatszázötvenhétezer-száznegyvenhat) forint.

A Tatabányai Járásbíróság - helyesen 40.B.386/2014/107. számú - ítéletével **I. r. vádlott neve** I. r. vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok közül az augusztus 19. előtti évszám 2013.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 5.000 (ötezer) forint bűnügyi költség merült fel, melynek viselésére **I. r. vádlott neve** I. r. vádlott köteles.

I N D O K O L Á S

A Tatabányai Járásbíróság 2016. április 7. napján kihirdetett - helyesen - 40.B.386/2014/107. számú ítéletével a fellebbezéssel érintett **I. r. vádlott neve** I. r. vádlott bűnösségét 1 rendbeli lopás büntetében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) alpont - 4. tényállási pont), 2 rendbeli testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), melyből 1 rendbeli kísérlet (3. és 6. tényállási pont), 5 rendbeli lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bc) alpont), melyből 2 rendbeli kísérlet (1., 2., 7., 8. és 9. tényállási pont), 1 rendbeli lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) és bf) alpont - 10. tényállási pont), 1 rendbeli felbujtóként elkövetett lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, be) alpont - 5. tényállási pont) állapította meg, és ezért öt halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt négy év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint megállapította, hogy az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá 10.890,- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el vele szemben.

I. r. vádlott neve I. r. vádlottat a vele szemben 1 rendbeli testi sértés büntetének (Btk. 164. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont) vádja alól felmentette.

A járásbíróság a magánfelek előterjesztett polgári jogi igényét érdemben elbírált, valamint rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A Tatabányai Járásbíróság ítélete **II. r. vádlott neve** II. r. vádlott tekintetében 2016. április 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére jelentett be fellebbezést, a 3. tényállási pontban a vádlott bűnösségének védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntetében való megállapítása végett, valamint az 5. tényállási pont tekintetében az üzletszerűség minősítő körülményként való megállapítása iránt. Az I. r. vádlott és védője enyhítés érdekében fellebbezett.

A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség Bf.487/2014/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a felmentés miatt, az I. r. vádlott bűnösségének 1 rendbeli, védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntetében való megállapításra nézve tartotta fenn. Indítványozta a tényállás helyesbítését, kiegészítését, valamint, hogy a Be. 372. § (2) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatva az I. r. vádlott bűnösségét állapítsa meg a 3. tényállási pontot érintve további 1 rendbeli, a Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntetében, az 5. tényállási pont tekintetében pedig indítványozta, hogy minősítő körülményként állapítsa meg a Btk. 370. § (2) bekezdés b.) pont bf.) alpontját is. Indítványozta továbbá a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését, és e körben az elsőfokú bíróság különleges eljárás lefolytatására kötelezését, valamint az indokolás helyesbítését, egyebekben a bejelentett védelmi fellebbezések alaptalanságára tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2017. március 9. napján kihirdetett 2.Bf.274/2016/10. számú ítéletével a Tatabányai Járásbíróság ítéletét **I. r. vádlott neve** I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta. Az I. r. vádlott bűnösségét megállapította testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont), valamint azt, hogy az 5. tényállási pontban írt bűncselekmény a Btk. 370. § (2) bekezdés b) pont bf) alpont szerint is minősül. Ezért a törvényszék halmazati büntetésül az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről is, és e körben az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására kötelezte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. vádlott fogvatartási helyének és a büntető költség összegének helyesbítése mellett helybenhagyta, és megállapította a másodfokú eljárásban felmerült büntető költségét.

Az ítéletet a másodfokon eljáró ügyész tudomásul vette, míg az I. r. vádlott és védője fellebbezéssel éltek elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.161/2017/1/II. számú átiratában az I. r. vádlott és védője fellebbezését alaptalannak tartotta, kifejtette, hogy az eljárási szabályokat mind az első-, mind a másodfokú bírósági eljárásban megtartották. A másodfokú ítélet alapjául szolgáló tényállás megalapozott, az I. r. vádlott teljes bűnösségére vont következtetés is okszerű és kellően indokolt, a tényállás azonban az iratok alapján csekély mértékben kiegészítésre, helyesbítésre szorul.

A főügyészség álláspontja szerint a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak, s a kiszabott büntetés arányos az I. r. vádlott tetteivel és előéletével, az ítélet egyéb rendelkezései azonban azzal törvényesek, hogy a költségjegyzék 2. tétele alá bejegyzett elővezetési költség nem büntető költség a Be. 74. § (5) bekezdése értelmében. Összefoglalva: a fentiek alapján indítványozta, hogy a táblabíróság a törvényszék ítéletét hagyja helyben azzal, hogy a járásbíróság ítéletében az előzetes fogvatartásban töltött időre vonatkozó adatok között az augusztus 19. napja előtt szereplő évszám nem 2014., hanem 2013., az első- és másodfokú

eljárásban felmerült, és az I. r. vádlott fizetési kötelezettségét képező bűnügyi költség összege 657.146 forint.

Az I. r. vádlott a bírósághoz 2017. november 3. napján érkezett beadványában előadta a harmadfokú eljárás tárgyát képező cselekmény vonatkozásában, hogy számtalan szúrt és vágott sérülése volt a kiváltó oka a testi sértésnek, amely azonban a gyermeket nem érte, mert ő mindvégig a járókában volt. A beadványában kérte továbbá fenti sérüléseinek, valamint annak enyhítő körülményként való figyelembevételét, hogy három gyermek édesapja, édesanyja tartós betegségben szenved, az időmúlást, valamint a vagyon elleni bűncselekményeivel okozott károk megtérülését. Indítványozta felmentését a védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntetében, valamint büntetése enyhítését.

A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén a védő csatlakozott az I. r. vádlott által leírt indokokhoz, melyet még azzal egészített ki, hogy azért kéri az I. r. vádlott felmentését a védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett testi sértés vonatkozásában, mert a büntetés-végrehajtási intézetben a többi fogvatartott általi megítélés szempontjából nem mindegy, hogy milyen bűncselekmény elkövetésében állapítják meg bűnösségét.

Az fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat maradéktalanul fenntartotta, továbbá a bűnösség és a bizonyítékok értékelése körében kiemelte, hogy az I. r. vádlott a legtöbb bűncselekmény elkövetését beismerte, azon bűncselekményekre nézve pedig, amelyekre tagadott, egyéb bizonyítékok rendelkezésre állnak. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat számba vette, értékelte és mérlegelte, indokolási kötelezettségének is részletesen és alaposan eleget tett, a védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntette tekintetében azonban a másodfokú bíróság büntető anyagi jogi jogértelmezésével ért egyet. Kifejezte, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mind nemében, mind mértékében szükséges a büntetés céljainak eléréséhez, kiemelte, hogy súlyosító körülményként kell értékelni azt is, hogy az I. r. vádlott szabadulását követően bűnöző életmódra rendezkedett be, és ittasan követte el a testi sértéseket, valamint, hogy az enyhítő körülmények sorában nem az időmúlás rendelkezik a legnagyobb nyomatékkal.

A Győri Ítéltábla megállapította, hogy a másodfellebbezések a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja alapján joghatályosak, mivel a járásbíróság **I. r. vádlott neve** I. r. vádlottat a vele szemben 1 rb, a Btk. 164. § (1) bekezdésben meghatározott és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő testi sértés büntetnének vádja alól felmentette, a törvényszék azonban e bűncselekmény tekintetében megállapította bűnösségét.

Az ítéltábla a Be. 393. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvános ülésén, a Be. 387. § (1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt, és a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak az alábbi indokok szerint.

Az ítéltábla megállapítása szerint az első- és másodfokú bírósági eljárások megfeleltek a jogszabályi előírásoknak, olyan szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi felülvizsgálatát megakadályozta volna.

Az eljáró bíróságok az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat, bizonyítékokat feltárták, és azokat törvényesen értékelték. A Tatabányai Járásbíróság a bizonyítási eljárást szabályosan és teljes körűen folytatta le, kihallgatta a vádlottakat, a tanúkat, és vallomásaik között

fennálló ellentmondásokat szembesítéssel kísérelte meg feloldani. Az ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértő meghallgatására is sor került, az elmeorvos szakértői véleményt, az igazságügyi tárgyszakértői véleményeket, az igazságügyi ujjnyomszakértői véleményt, az igazságügyi műszaki szakértői véleményt, valamint a rendelkezésre álló okiratokat, rendőri jelentéseket, szemlejegyzőkönyveket, lefoglalási jegyzőkönyveket pedig felolvasással tette az eljárás anyagává. Mérlegelő tevékenységében a törvényszék sem talált hibát, a tényállást az iratokon alapuló kisebb kiegészítéssel megalapozottnak tartva fogadta el ítélezése alapjául, az első- és másodfokú döntés közötti különbség az eltérő jogi következtetésben mutatkozott meg.

A harmadfokú eljárás során az ítélet tábla a másodfokú bíróság által megalapozottnak tartott elsőfokú ítéleti tényállást bírálhatta felül a Be. 388. § (1) bekezdésében foglalt tényálláshoz kötöttség és felülmérlegelési tilalom elve értelmében, amely ugyanakkor a (2) bekezdés szerint eljárva az iratok tartalma alapján helyesbítésre és kiegészítésre szorul - a fellebbviteli főügyészségi átiratokban jelzetteknek megfelelően - az alábbiak szerint.

A tényállás az I. r. vádlottat érintő személyi részében szereplő 1. pont alatti szabadságvesztés büntetésének utolsó napja *2009. április 3. napja*, míg - a 8. pontban foglalt szabadságvesztés büntetés kivételével - többi szabadságvesztés büntetésének utolsó napja *2009. november 26. napja*. A 4. pont alatti összbüntetési ítélet a *2. és 3. pontban szereplő* alapítéletekre, míg a 7. pontban jelzett összbüntetési ítélet a *6. pont alatti* alapítéletre vonatkozik.

A történeti tényállás 1.) pontja szerint eltulajdonított *kerékpár a sértettnek kiadásra került*. A 3.) pont alatti bűncselekménnyel érintett sértett neve helyesen **A.A.** (9. oldal 1. bekezdés). A 8.) tényállási pontban foglaltak szerint eltulajdonított dolgok értéke *25.700 forint*.

Az elsőfokú ítélet indokolásában, a 30. oldal 4. bekezdésében elírás történt, így az „alplási pont” helyesen „*4. tényállási pont*”.

Az így - a személyi részt és a történeti tényállást érintően - pontosított tényállás a harmadfokú bírósági eljárásban a felülbírálat alapjául szolgált.

A másodfokú bíróság a tényállás alapján helyesen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére a védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntette tekintetében. E körben az I. r. vádlottnál fennálló akarati-érzelmi oldalt kellett vizsgálnia annak érdekében, hogy állást tudjon foglalni a bűnösségi forma kérdésében. A testi sértés bűncselekményét érintően a Btk. nem kíván meg egyenes szándékot, az eshetőleges szándékkal is elkövethető. A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által e körben kifejtettekkel teljes terjedelemben egyetért. A vádlott tudatának, látva a tizennyolc hónapos gyermeket karjában tartó sértett édesanyát, át kellett fognia azt, hogy ha a sértett felé üt, őt ellöki, abból a gyermeknek is sérülése származhat. Jelen ügyben megállapított történeti tényállás szerint származott is, mivel a kiskorú sértett nyolc napon belüli sérülést szenvedett.

Az általa kifejtett magatartás következményeként a büntetőjogilag szankcionált eredmény lehetséges bekövetkezésével tisztában volt, és nem volt megállapítható olyan körülmény sem, amelyre tekintettel alappal bízhatott volna a gyermek sérülésének elmaradásában, annak bekövetkezésébe belenyugodott.

A másodfokú bíróság helyes jogi érveléssel jutott arra, hogy az I. r. vádlott eshetőleges szándékkal követte el a védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett könnyű testi sértés büntettét, így helye volt az elsőfokú ítélet megváltoztatásának.

Az ítélet tábla a büntetés kiszabása körében kifejtettek vonatkozásában is osztotta a törvényszék álláspontját. Egyetértett azzal is, hogy az I. r. vádlott bűnösségének további bűncselekményben való megállapítása ellenére sem került kiszabásra súlyosabb büntetés. Az alkalmazott joghátrány arányban áll az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményekkel és a vádlott előéletével. Az elégséges a büntetési célok elérése szempontjából, és egyben szükséges is, így a büntetés enyhítésére a másodfokú bírósággal egyetértésben az ítélet tábla sem látott indokot.

Az elsőfokú ítélet 31. oldalának utolsó előtti és utolsó bekezdésében foglalt jogszabályi hivatkozás kiegészítésre szorul, így a közügyektől eltiltás helyesen a Btk. 61. § (1) bekezdésén és a 62. § (2) bekezdésén, míg az előzetes fogvatartás beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Bár a vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezés okán nem képezte a felülbírálat tárgyát, a harmadfokú bíróság megjegyzi, hogy a törvényszék helyesen észlelte, hogy a tényállásból nem derül ki, mely cselekményt érintően rendelte el az elsőfokú bíróság, ahogy az összecszerűség meghatározásának indokolása is hiányzik.

A harmadfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében a bírósági ügyszám helytelenül szerepel, melyet javított és megállapította, hogy az helyesen - a 17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás 77. § (1) a) 1. pontja és a 79. § (1) és (2) bekezdése alapján - 40.B.386/2014/107.

Az iratok alapján az elsőfokú bíróság ítéletének előzetes fogvatartásra vonatkozó adatai közül az augusztus 19. előtt szereplő évszámot 2013 -ra helyesbítette.

A bűnügyi költség összegét az ítélet tábla a Be. 387. § (4) bekezdésében foglaltak szerint eljárva az ügyészi átiratnak megfelelően megváltoztatta azzal, hogy abból az elővezetési költség összegét levonta.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék 2017. március 9. napján kihirdetett 2.Bf.247/2016/10. számú ítéletét a Be. 398.§ (1) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 397.§-a szerint helyben hagyta, míg a bűnügyi költségről a Be. 385. § alapján a Be. 381. § (1) bekezdés értelmében rendelkezett.

Győr, 2017. november 8.

. Péntek László sk. a tanács Szalainé dr. Joánovits
elnöke. Vajda Edit sk. előadó Krisztina sk. bíró
bíró

A Tatabányai Járásbíróság 40.B.386/2014/107. számú ítélete a Tatabányai Törvényszék 2.Bf.274/2016/10. számú ítéletében és a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal ezen ítélettel 2017. november 8. napján jogerős és végrehajtható.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

